

Оксана Шпарик,
*кандидат педагогічних наук,
Інститут педагогіки НАПН України
(м. Київ, Україна)*

ІННОВАЦІЙНІСТЬ ЯК ТЕНДЕНЦІЯ РОЗВИТКУ ШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ КНР

Одним із завдань освітньої політики Китаю є формування якісно нової системи освіти. Саме інноваційність в освітній сфері, на думку більшості китайських освітян, є принципово важливою відповіддю на виклики сучасності, передбачає гнучкість системи освіти, її відкритість до нового та конкурентоспроможність.

Інноваційна освітня політика в КНР формується на загальнодержавному рівні. У 2014 р. на форумі в Давосі прем'єр-міністр КНР Лі Кецзян вперше представив гасло «Нехай процвітає масове підприємництво та інновації» (大众创业万众创新), у 2015 р. «інновації та підприємництво» було офіційно відзначено серед національних пріоритетів, а також як важливий аспект національної політики. А вже у 2018 р., згідно Глобального індексу інновацій ООН, Китай вперше увійшов до топ-20 найбільш інноваційних світових економік. Китай робить інвестиції у розвиток культури інновацій та творчості і виділяє значні кошти на інвестиційний розвиток навіть найменшим адміністративним одиницям, незважаючи на те, що КНР – країна з принципово плановою економікою. Сьогодні все, що пов'язано з «інновацією» пронизує повсякденне життя китайців: заклики до інноваційності помічають на червоних транспарантах, чують у державних ЗМІ, інноваційність є навчальною метою в школах [1].

Відповідно до урядових закликів, по всій країні створюються нові школи на кшталт «Школа інновацій», «Школа інновацій та підприємництва» тощо, пов'язані зі створенням нової теорії і практики освіти. При школах з'являються різних фаблабів (невеличких майстерень), креативних, виробничих та кооперативних просторів, бізнес-інкубаторів, впроваджується проектне навчання, проводяться заняття з творчості та інтенсивні роботи в групах над невеличкою темою тощо [2].

На порядку денному стоїть питання про те, як підвищити ефективність та якість освіти за допомогою інноваційних технологій (штучний інтелект, стереоскопічні технології тощо).

На даний час застосування інноваційних технологій в освіті можна поділити на три типи:

- «непрямі допоміжні технології», коли технології використовують для підтримки викладання, підвищення академічних балів, підвищення ефективності навчання та розвитку здатності до

самостійного навчання, включаючи адаптивну освіту, онлайн-освіту, тощо;

- «технології, що застосовуються безпосередньо у навчанні», впровадження технологічних програм у викладання для покращення креативності та практичних здібностей студентів, включаючи STEAM освіту, мейкер-освіту, тощо;

- «базові технології», використання технологій для поліпшення управління школою та якістю викладання, включаючи розумний кампус та хмарні навчальні платформи.

Слід зазначити, що «непрямі допоміжні технології» мають найвищий рівень застосування на ринку позашкільної школи. Оскільки такі технології можуть покращити академічні показники за короткий проміжок часу, багато батьків готові платити за це. Однак рівень їхнього застосування у шкільному процесі значно нижчий. Швидкість проникнення технологій другого типу у школи і на позашкільні ринки однакова завдяки державній політиці та всебічній підтримці. Третій тип технологій допомагає школам еволюціонувати від раннього етапу інформатизації навчального закладу до створення смарт-кампусу [3, р.33].

Отже, уряд Китаю спрямовує розвиток системи освіти за допомогою освітніх інновацій, заохочуючи до творчих практик, орієнтованих на студентів (це, зокрема, поєднання навчання з мисленням, інтеграція знань з практикою, навчання учнів відповідно до їхньої здатності та багато інших підходів, які допомагають сприяти творчості через освіту). Майже сорок років (від початку реформи відкритості) Китай був змушений застосовувати низькі та середні технології для економічного розвитку. Сьогодні ж, уряд КНР сподівається підготувати всесторонньо освічених, креативних громадян, які були би гарантами якісного, високотехнологічного розвитку країни. Тому китайські освітяни постійно тестують і впроваджують освітні технології та інноваційні моделі підготовки кваліфікованого персоналу для задоволення потреб як національного, так і соціального розвитку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Tatlow, D. K. (2019). Manufacturing Creativity and Maintaining Control. China's Schools Struggle to Balance Innovation and Safeguard Conformity. MERICS: China Monitor Perspectives. Available: https://www.merics.org/sites/default/files/2019_02/190212_merics_ChinaMonitor_Creativity-in-education_A4_en_web_final.pdf Accessed on: March, 2020.
2. Lee R.M., Yuan Y..(2018). Innovation Education in China: Preparing Attitudes, Approaches, and Intellectual Environments for Life in the Automation Economy. In: Gleason N. (eds) Higher Education in the Era of the Fourth Industrial Revolution. Palgrave Macmillan, Singapore.
3. Deloitte China (2018). A new era of education China education development report. Available: